Dosarul nr. 4-270/2025
4-25146482-48-4-16102025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 aprilie 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Corina Botnari, Adriana Baiuș

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională în privința lui Paraschiv Ion ***** IDNP *****, domiciliat în ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional,-

a constatat:

La 15 octombrie 2025, executorul judecătoresc Cazac Eugeniu a remis procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 13 din 03.10.2025 privind atragerea la răspundere contravențională a lui Paraschiv Ion în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 13 din 03.10.2025, Executorul judecătoresc Cazac Eugeniu, deținând procedura de executare nr. 188-910/2025 intentată în baza documentului executoriu nr. 2-523/2025 din 02.04.2025 emis de Judecătoria Strășeni privind încasarea de la Paraschiv Ion în beneficiul lui Goncear Vitalie datoria în sumă totală de 1235 Euro și 1227,81 lei a constatat că Paraschiv Ion, în perioada 18.06.2025-01.10.2025 a săvârșit fapta contravențională privind neexecutarea intenționată a titlului executoriu nr. 2-523/2025 din 02.04.2025, emis de Judecătoria Strășeni, prin ce a comis contravenția prevăzută la art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

Agentul constatator, executorul judecătoresc Cazac Eugeniu, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, Paraschiv Ion, în ședința de judecată nu s-a prezentat, reieșind din prevederile art. 455 CCRM, instanța a dispus examinarea în lipsa persoanei în privința căruia a fost pornit procesul contravențional și a agentului constatator ținând cont că procedura citării legale a fost respectată.

Studiind materialele cauzei contravenționale cercetate în ședința de judecată, apreciind probele prezentate de agentul constatator în susținerea acuzării, instanţa de judecată în cadrul cercetării judecătorești constată că a fost demonstrată vinovăția lui Paraschiv Ion în comiterea contravenției prevăzute de articolul 318 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesuluiverbal cu privire la contravenție.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat supra întocmit în privința lui Paraschiv Ion, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute de art. 445 Cod contravențional instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravențional.

În susținerea caracterului verosimil al contravenției, drept probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravențional, au fost prezentate următoarele mijloace de probă:

- proces-verbal cu privire la contravenție (f. d. 2)
- obligațiune, prin care Paraschiv Ion s-a obligat de a achita lunar cîte 2000 lei în vederea stingerii datoriei.(f. d. 3)
- comunicat informativ privind disponibilul din conturile bancare pe numele lui Paraschiv Ion.(f. d. 4)
- registrul interdicțiilor aplicate lui Paraschiv Ion/comunicat informativ (f. d. 5)
- încheiere privind aplicarea măsurilor de asigurare (f. d. 6)
- încheiere de intentare a procedurii de executare (f. d. 7)
- copia titlului executoriu(f. d. 8)

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată în privința lui Paraschiv Ion pe faptul comiterii contravenției prevăzute la art. 318 alin.(1) este întemeiată.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art. 458 din Codul Contravențional, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul Contravențional al RM, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul Contravențional, specifică că, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 375 din Codul Contravențional: (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În cadrul ședinței de judecată, instanța a stabilit în mod cert și neechivoc că, la data de 03 octombrie 2025, momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, Paraschiv Ion nu a executat documentul executoriu nr. nr. 2-523/2025 din 02.04.2025 emis de Judecătoria Strășeni privind încasarea de la Paraschiv Ion în beneficiul lui Goncear Vitalie datoria în sumă totală de 1235 Euro și 1227,81 lei.

Conform art. 318 al. (1) Cod contravenţional, constituie contravenţie: *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menţionat la art.11 lit. c) sau d) din Codul de executare, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale*.

La examinarea existenței sau inexistenței faptei contravenționale imputate, instanța de judecată reține că, potrivit art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției îl constituie relațiile sociale privind asigurarea autorității hotărârilor judecătorești și buna funcționare a mecanismelor de executare silită, iar obiectul juridic special vizează relațiile sociale referitoare la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executarea actelor jurisdicționale.

Sub aspectul laturii obiective, instanța reține că aceasta se poate realiza atât prin acțiune, cât și prin inacțiune, însă, în cauza dedusă judecății, conduita ilicită se manifestă prin inacțiunea debitorului Paraschiv Ion, materializată în neexecutarea obligației stabilite prin titlul executoriu nr. 2-523/2025 din 02.04.2025 emis de Judecătoria Strășeni, prin care în sarcina acestuia a fost instituită obligația de a achita în beneficiul creditorului Goncear Vitalie suma de 1235 Euro și 1227,81 lei.

Din materialele cauzei rezultă în mod concludent că, în perioada 18.06.2025–01.10.2025, debitorul nu a întreprins acțiuni reale și efective în vederea executării obligației ce îi revenea, deși existența acesteia este confirmată prin copia titlului executoriu (f.d. 8) și prin încheierea de intentare a procedurii de executare (f.d. 7), acte aduse la cunoștința acestuia în condițiile legii. Totodată, instanța reține că Paraschiv Ion a fost informat în mod corespunzător despre obligațiile sale și despre desfășurarea procedurii de executare, aspect confirmat prin încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare (f.d. 6), precum și prin registrul interdicțiilor și comunicatul informativ (f.d. 5).

Un element probator de o relevanță deosebită pentru stabilirea conduitei contravenientului îl constituie obligațiunea semnată de acesta la data de 13.08.2025 (f.d. 3), prin care Paraschiv Ion a recunoscut expres existența datoriei și caracterul executoriu al titlului, asumându-și în mod voluntar obligația de a stinge datoria prin achitarea lunară a sumei de 2000 lei. Cu toate acestea, debitorul nu a respectat nici acest angajament asumat în mod expres în fața executorului judecătoresc, ceea ce denotă nu doar lipsa de diligență, ci o conduită constantă de neconformare față de obligațiile legale.

Mai mult, din comunicatul informativ privind disponibilitățile din conturile bancare (f.d. 4) rezultă că debitorul dispunea de mijloace financiare care i-ar fi permis, cel puțin parțial, executarea obligației, circumstanță ce exclude caracterul obiectiv imposibil al executării. Prin

urmare, instanța constată că neexecutarea obligației nu este determinată de impedimente reale și insurmontabile, ci constituie o inacțiune culpabilă, contrară obligațiilor stabilite prin titlul executoriu.

În aceste condiții, elementul material al contravenției este realizat prin inacțiunea debitorului, manifestată prin neexecutarea obligației de plată, în pofida cunoașterii acesteia și a posibilității reale de executare.

Sub aspectul urmării prejudiciabile, instanța reține că aceasta constă în afectarea autorității hotărârilor judecătorești și în compromiterea eficienței procedurii de executare silită, precum și în imposibilitatea creditorului de a-și valorifica dreptul recunoscut printr-un act jurisdicțional.

Raportul de cauzalitate dintre faptă și consecințele produse este unul direct, întrucât neexecutarea obligației este rezultatul nemijlocit al inacțiunii debitorului, manifestată în condițiile în care acesta avea deplină cunoștință despre obligațiile sale și despre consecințele juridice ale neexecutării.

Prin urmare, instanța concluzionează că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional este pe deplin întrunită, fiind realizate toate elementele constitutive ale acesteia în acțiunile lui Paraschiv Ion.

În ceea ce privește latura subiectivă, instanța reține că fapta a fost săvârșită cu intenție directă, debitorul conștientizând caracterul obligatoriu al titlului executoriu și prevăzând rezultatul conduitei sale, respectiv neexecutarea obligației, pe care l-a acceptat. Or, asumarea expresă a obligației de plată prin obligațiunea din 13.08.2025, urmată de nerespectarea acesteia în lipsa unor motive obiective, constituie o dovadă evidentă a intenției de eschivare de la executare.

Subiectul contravenției este unul calificat, fiind reprezentat de persoana obligată prin titlu executoriu, respectiv Paraschiv Ion, care, în calitate de debitor, era singurul în măsură să execute obligația de plată și, concomitent, singurul care, prin inacțiune, putea împiedica realizarea acesteia. Acesta este identificat nominal în titlul executoriu, i s-au comunicat actele procedurale și, în consecință, se afla în deplină cunoștință de cauză cu privire la existența și conținutul obligației sale.

Instanța reține că eventualele motive invocate de debitor nu au relevanță juridică asupra încadrării faptei, în lipsa unor împrejurări obiective care să excludă caracterul imputabil al conduitei.

Analizând ansamblul probelor administrate în cauză, instanța constată că vinovăția contravenientului Paraschiv Ion este dovedită în mod deplin, în conformitate cu exigențele art. 374 din Codul contravențional. Din materialele dosarului rezultă fără echivoc că debitorul a cunoscut despre existența și caracterul executoriu al titlului executoriu nr. 2-523/2025 din 02.04.2025 emis de Judecătoria Strășeni, însă a omis să-l execute, deși nu au fost identificate împrejurări obiective care să-i fi împiedicat executarea.

În drept, instanța reține că elementul subiectiv al faptei este confirmat de conduita constantă a debitorului, care, în pofida cunoașterii obligației și a capacității de a o executa, a ales în mod deliberat să nu se conformeze dispozițiilor actului judecătoresc. O asemenea conduită denotă nu o imposibilitate materială, ci o atitudine de indiferență și sfidare față de autoritatea hotărârii judecătorești, cu atât mai mult cu cât executorul judecătoresc Cazac Eugeniu a întreprins toate măsurile necesare pentru a verifica și stabili dacă debitorul dispunea de posibilitatea efectivă de a executa obligația impusă.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere și la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție".

Instanța relevă că executarea hotărârilor judecătorești irevocabile nu constituie o etapă opțională a procesului jurisdicțional, ci reprezintă un element fundamental și indispensabil al actului de înfăptuire a justiției, în absența căruia dreptul consacrat prin hotărâre devine pur teoretic și lipsit de utilitate practică. Într-un stat de drept, guvernat de principiul supremației legii și de autoritatea puterii judecătorești, obligația de executare a hotărârilor judecătorești nu incumbă exclusiv părților, ci revine, în egală măsură, statului, care este dator să asigure existența unor mecanisme eficiente și funcționale pentru realizarea acestora.

A admite posibilitatea ca o hotărâre judecătorească definitivă să rămână neexecutată echivalează, în esență, cu negarea autorității instanțelor judecătorești și cu lipsirea de substanță a principiului securității raporturilor juridice. În absența executării, actul de justiție s-ar reduce la un simplu act declarativ, lipsit de eficacitate juridică reală, ceea ce contravine scopului procesului judiciar, care nu se limitează la constatarea drepturilor și obligațiilor, ci vizează realizarea efectivă a acestora.

În această ordine de idei, instanța reține că hotărârea judecătorească irevocabilă se bucură de autoritatea lucrului judecat și posedă o forță juridică ce se apropie, sub aspectul caracterului obligatoriu, de cea a unui act normativ individual, fiind opozabilă părților și susceptibilă de executare silită. Aceasta nu poate fi ignorată sau relativizată prin conduita unilaterală a debitorului, întrucât o asemenea atitudine ar submina ordinea de drept și ar afecta în mod grav încrederea societății în eficiența justiției.

Neexecutarea unei hotărâri judecătorești produce consecințe de ordin sistemic, depășind cadrul raportului juridic individual dintre creditor și debitor. O astfel de conduită afectează autoritatea statului și eficiența mecanismelor sale coercitive, întrucât transmite un semnal inadmisibil potrivit căruia obligațiile stabilite prin acte jurisdicționale pot fi eludate fără consecințe efective. Totodată, se generează o stare de insecuritate juridică pentru creditori, care, deși au obținut recunoașterea drepturilor lor printr-o hotărâre judecătorească, sunt lipsiți de posibilitatea reală de a le valorifica.

Din perspectivă doctrinară și jurisprudențială, inclusiv în lumina standardelor consacrate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil nu se epuizează prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești, ci presupune și executarea acesteia într-un termen rezonabil. În lipsa acestei componente, justiția devine una pur formală, iar protecția jurisdicțională a drepturilor se transformă într-o garanție iluzorie.

În consecință, instanța apreciază că inacțiunea debitorului, concretizată în neexecutarea deliberată a titlului executoriu, nu reprezintă doar o încălcare a obligațiilor sale individuale, ci constituie o veritabilă atingere adusă ordinii de drept, autorității puterii judecătorești și funcției coercitive a statului. Or, tolerarea unei asemenea conduite ar conduce inevitabil la diminuarea încrederii în actul de justiție și la transformarea hotărârilor judecătorești în acte lipsite de

eficiență juridică, ceea ce este inadmisibil într-un sistem fundamentat pe respectarea legii și pe garantarea efectivă a drepturilor recunoscute.

În consecință, instanța constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, respectiv: existența unei hotărâri judecătorești executorii; omisiunea intenționată de a o executa în termenul legal; vinovăția sub forma intenției directe.

Aşadar, potrivit prevederilor art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare, se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.*

Astfel, la aplicarea sancțiunii contravenționale în privința contravenientului, instanța de judecată apreciază din punct de vedere obiectiv caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei comise, caracteristica persoanei, circumstanţele atenuante şi agravante constatate, urmând ca faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită să aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile Codului contravențional.

În temeiul art. 42 din Codul contravențional, circumstanțe care ar atenua răspunderea contravențională a lui Paraschiv Ion, nu au fost identificate.

În conformitate cu art. 43 Cod contravențional, circumstanțe care ar agrava răspunderea contravențională a contravenientului nu au fost identificate.

În acest context, având în vedere că este dovedită pe deplin vinovăţia lui Paraschiv Ion în săvârșirea contravenţiei specificate în procesul-verbal cu privire la contravenţie din 03.10.2025, instanţa de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune în conformitate cu acţiunile sale contravenţionale și potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârșite, astfel încât sancţiunea care urmează să i se aplice lui Paraschiv Ion să fie sub formă de amendă, în limitele sancțiunii prevăzute la art. 34 și art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

Astfel, reieşind din circumstanţele cauzei şi prevederile legii contravenţionale, inclusiv de criteriile generale de individualizare a pedepsei, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea lui Paraschiv Ion este posibilă prin aplicarea unei pedepse în formă de amendă în mărime de 30 (treizeci) unităţi convenţionale, apreciind-o ca una echitabilă şi proporţională faptei comise.

Instanţa de judecată reiterează că, conform art. 34 (3)-(4) Cod Contravenţional al RM contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească. Dacă persoana fizică nu a plătit amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii ei, instanţa de judecată o poate înlocui, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; c) muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculîndu-se o oră de muncă pentru o unitate convenţională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile.

În conformitate cu prevederile art. 460 – 463, 464/3 Cod contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat Paraschiv Ion ***** IDNP ***** în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional al RM aplicându-i-se astfel o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 30 (treizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 (una mie cinci sute) lei.

Se aduce la cunoştinţă lui Paraschiv Ion că în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Președinte de ședință
Judecător **Iana Talmaci**